

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

G. Thessalonicensi Archiepiscopo ejusque successoribus canonicè
substituendis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

petuis ibidem temporibus inuolabiliter obferuetur. Præterea quascunque poffef- fiones, quæcunque bona idem monafte- rium &c. *ufque* illibata permaneant. in qui- bus hæc &c. *ufque* exprimenda vocabulis. Locum ipfum &c. *ufque* pertinentis fuis. Maflaritiã de pecuniis, cum uinea & ne- more ac hominibus ad diftriãtum ueftrum pertinentibus. Claufuras etiam, molendi- na, caufagium torum, Ecclefiam fanãtì Marci prope monafterium fitam, cum par- rochia & fepultura omnium tam maiorum quàm minorum ibidem commorantium, debitis honoribus, & omni iure fuo, ficut ea hæcenus à quadraginta annis retro juftè ac pacificè poffeditis. Terram de Mofò, cum claufura & omnibus pertinentiis fuis. Redditus de Guliano, & omne jus quod habetis in eadem uilla, ficut in inftrum- tis publicis continetur. Decimas etiam poff- feffionum ueftrarum, quas à quadraginta annis hæcenus pacificè tenuiftis, uobis auctoritate apoftolica confirmamus. Sanè no- ualium ueftrorum quæ propriis manibus aut fumptibus colitis, uel de nutrimentis &c. *ufque* extorquere præfumat. Liceat quoque uobis &c. *ufque* contradicãione ali- qua retinere. Prohibemus infuper ut nulli fratrum ueftrorum &c. *ufque* fine Abbatis fui licentia, nifi arãtioris religionis obten- tu, de eodem loco difcedere. Difceden- tem uerò &c. *ufque* nullus audeat retine- re. Cùm autem generale interdiciãtum &c. *ufque* diuina officia celebrare. Sepulturam præterea illius loci &c. *ufque* nullus obfil- tat. Salua tamen iuftitia illarum Ecclefia- rum à quibus mortuorum corpora affu- muntur. Obeunte uerò te nunc ejuſdem loci Abbate &c. *ufque* fecundùm Dei ti- morem & beati Benedicãti regulam pro- uiderint eligendum. Præterea libertates & immunitates antiquas & rationabiles con- fuetudines monafterio ueftro collatas, fi- cut hæcenus obferuatæ funt, ratas habe- mus, & eas perpetuis temporibus illibatas manere præfenti decreto fancimus. Aucto- ritate quoque apoftolica interdiciãtis ne quis infra fines parrochiæ ueftræ, præfer- tim à fanãto Leonardo ufque ad fanãtam Chriftinam, ullatenus fine affenfu dioceſa- ni Epifcopi & ueftro Capellam feu ora- torium de nouo ædificare præfumat. Saluis tamen privilegijs Pontificum Romanorum. Prohibemus etiam ne quis in uos uel mo- nafterium ueftum excommunicationis, ſuf- penſionis, feu interdiciãti ſententiam fine manifefta & rationabili caufa promulgare præfumat, uel noyas & indebitas exaãtio-

nes uobis uel hominibus ueſtris imponat. Decernimus ergo ut nulli omnino homi- num liceat præfatum monafterium temerè perturbare &c. *ufque* uſibus omnimodis profutura. Salua ſedis apoftolicæ auctori- tate & Vallifumbroſæ Abbatis debita re- uerentia. Si qua igitur in futurum &c. *ufque* diftriãtæ ſubjaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco &c. *ufque* præmia æternæ pa- cis inueniant. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis fanãtæ Mariæ in Cosmi- din Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij 11 r. Kal. April. Indicãione xv. incarnationis dominicæ anno MCCXII. pontifica- tus uerò Domini Innocentij Papæ III. anno xv.

EPISCOPO LINGONENSI,
& Abbati Villarienfì Metenſis dioceſis,
magiſtro N. Canonico Virdunenſi.

Cum per alias litteras collationem oc- to præbendarum quæ in Metenſi Ec- cleſia tanto tempore uacauerunt quòd jux- ta Lateranenſis ſtatuta Concilij ad nos eſt earum donatio deuoluta ſub certa forma uobis duxerimus committendam, quia nos dileãto filio P. Clerico nepoti bonæ me- moriæ Henrici Albanenſis Epifcopi, qui multorum teſtimonio perhibetur idoneus, unam contulimus earundem, ſicut in eiſdem litteris fecimus mentionem, diſcretio- ni ueſtræ per apoftolica ſcripta mandamus quatinus unam de prædicãtis præbendis ipſi ſublato cujuſlibet contradicãtionis & appel- lationis obſtaculo affignetis, & faciatis eun- dem pacifica poſſeſſione gaudere, nonob- ſtante quòd Metenſe Capitulum dicitur fructus ipſarum uſque ad quadriennium obligaffe; contradicãtores per cenſuram ec- cleſiaſticam appellatione poſtpoſita com- peſcentes. Quòd ſi non omnes &c. tu ea, frater Epifcope, cum eorum altero nihilo- minus exequaris. Datum Laterani 11. Kal. Aprilis, pontificatus noſtri anno quinto- decimo.

Epif. 17.
De quadam
præbenda Me-
tenſi.

G. THESSALONICENSI ARCHIEPISCOPO
ejuſque ſucceſſoribus canonicè ſubſtituendis
in perpetuum.

Quanta dignitatis Theſſalonicensis antifteſ fuerit ab antiquo, per au- thentica ſcripta prædeceſſorum noſtrorum euidenter apparet. Quod ut plenius decla- retur, pauca de multis in medium duximus proponenda. Scribens enim fanãtæ memo- riæ Leo Papa Anaſtaſio antifitri Eccleſiæ Theſſalonicensis ſic ait: De perſona conſe- crandi Epifcopi & de cleri plebiſque conſenſu

Epif. 18.
Eum conſtituit
Primateſ &
Legatum ſedis
apoftolicæ.
Vide lib. 4. de
concord. ſacrd.
& imp. cap. 19.
& 1022.
Leo 1. epif. 84.

G G g g iij

Metropolitanus Episcopus ad fraternitatem tuam referat, quodque in provincia bene placuit scire te faciat, ut ordinationem rite celebrandam tua quoque confirmet auctoritas; quæ rectis dispositionibus nihil moræ aut difficultatis debet afferre, ne gregibus Domini dicitur desit cura pastorum. Metropolitanus vero defuncto, cum in loco ejus fuerit alius subrogandus, provinciales Episcopi ad civitatem metropolim convenire debebant, ut omnium Clericorum atque omnium civium voluntate discussa, ex Presbyteris ejusdem Ecclesiæ vel ex Diaconibus optimus eligatur, de cuius nomine ad tuam notitiam provinciales referant sacerdotes, implerentur vota postulantium cum quod ipsis placuit tibi placuisse cognoverint. Sicut enim iustas electiones nullis dilationibus volumus fatigari, ita nihil permittimus te ignorante præsumi. De Concilio autem episcopali non aliud indicimus quam sancti patres salubriter ordinarunt; ut scilicet bini conventus per annos singulos habeantur, in quibus de omnibus querelis quæ inter diversos Ecclesiæ ordines nasci assolent judicetur. Ac si forte inter ipsos qui præsent de majoribus, quod absit, peccatis causa nascitur, quæ provinciali nequeat examine diffiniri, fraternitatem tuam de totius negotij qualitate Metropolitanus curabit instruere; ut si coram positis partibus, nec tuo fuerit res sospita iudicio, ad nostram cognitionem quicquid illud est transferatur. Præterea in diffinitione quondam fidei orthodoxæ Iohannes Thessalonicensis antistes primus post apostolicæ sedis Legatos & quatuor Patriarchas, quorum aliqui per se ipsos & alij per suos vicarios affuerunt, sic legitur subscripsisse: *Iohannes Dei misericordiæ Episcopus Thessalonicensis & Vicarius apostolicæ sedis Romæ Legatus diffiniens subscripsit.* Licet autem præfatus antistes satis profectus fuerit ex Ecclesiæ suæ dignitate conspicuus, magis tamen utique fuit ex apostolicæ sedis familiaritate præclarus; sicut etiam ex scriptis ostenditur Pontificum Romanorum, qui sæpissime vices suas eidem antistiti commiserunt. Nicolaus etenim Papa inter cetera scribens Michaëli Imperatori Græcorum, sit ait: *Oportet imperiale vestrum decus, quod in omnibus ecclesiasticis utilitatibus vigere aucturimus, ut antiquum morem quem nostra Ecclesiæ habuit vestris temporibus restaurare dignemini: quatinus vicem quam nostra sedes per Episcopos vestris in partibus constitutos habuit, videlicet Thessalonicensem, qui Romane sedis vicem per Epirum veterem, Epirumque novam, atque Illyricam, Macedoniam, Thessaliam, Achaiam, Daciam Ripensem, Daciam mediterraneam,*

*Misiam, Dardaniam, & Prævalim, beato Petro Apostolorum principi contradicere nullus præsumat quæ antecessorum nostrorum temporibus, scilicet Damasi, Siricij, Innocentij, Bonifacij, Celestini, Sixti, Leonis, Hilari, Simplicij, Felicis, atque Ormisidæ sanctorum Pontificum sacris dispositionibus agebatur. Præfatus quoque Leo scripsit supradicto Anastasio in hæc verba: *Quanta fraternitati tuæ à beati Petri Apostoli auctoritate commissa sunt, & qualia etiam nostro tibi favore sunt credita, si vera ratione perspiceres, & iusto examine ponderares, multum possemus de inuncta tibi sollicitudinis devotione gaudere: quoniam sicut prædecessores mei prædecessoribus tuis, ita etiam ego dilectioni tuæ, priorum secutus exemplum, vices mei moderaminis delegavi, ut curam quam universis Ecclesiis principaliter & divina institutione debemus, imitator nostræ mansuetudinis effectus adjuvare, & longinquis à nobis provinciis præsentium quodam modo nostræ visitationis impendens. Ceterum etsi præfata Thessalonicensis Ecclesiæ à devotione ac familiaritate sedis apostolicæ se subduxerit per schisma illud diutinum quo Ecclesiæ Græcorum à via veritatis ad erroris invium declinavit, quia tamen hoc tempore per Dei gratiam ad devotionem pristinam est reveria, & ipsam in eadem te studiosius operante credimus permanuram, cum familiaritatis gratia nobis specialiter teneris astrictus, utpote in Diaconem & Presbyterum per manuum nostrarum impositionem promotus, & in Episcopum nostræ humilitatis ministerio consecratus, necnon & palleo, pontificalis videlicet officij plenitudine, insignitus, postulationem ab eadem Ecclesiæ de te factam, inquisitione super ea præhibita diligenti, ratam & gratam habentes, ipsam auctoritate curavimus apostolica confirmare. Palleum quoque de corpore beati Petri sumptum, insigne pontificalis officij, fraternitati tuæ de apostolicæ sedis liberalitate concessimus; quo utique infra tuam Ecclesiam ad Missarum solemniam uti memineris illis diebus quibus prædecessores tuos usos fuisse cognoscis, videlicet in nativitate Domini, festivitate protomartyris Stephani, circumcissione Domini, Epiphania, hypapanti, Dominica in ramis palmarum, Cæna Domini, Sabbatho sancto, Pascha, feria secunda post Pascha, Ascensione, Pentecoste, tribus festivitibus beatæ Mariæ, natali beati Iohannis Baptistæ, solemnitatibus omnium Apostolorum, commemoratione omnium sanctorum, dedicationibus Ecclesiæ.**

Concil. v. 1.
a. d. 16. & 18.

Nicol. 1. epist.
2.

rum, consecrationibus Episcoporum, ordinationibus Clericorum, Ecclesie tuæ principalibus festiuitatibus, solemnitate beati Demetrii, & consecrationis anniversario tuæ die. Ad hæc ipsi Theſſalonicenſi metropoli ſuam confirmamus provinciam; in qua ſubſcriptos epiſcopatus ſpecialibus nominibus duximus exprimendos, videlicet Citrenſem, Berienſem, Campanienſem, Vardarienſem, Seruienſem, Porenſem, Platomonenſem, Langardenſem, Adramenienſem, Nerſienſem, & Caſſandrienſem. Iura quoque ac bona ejus, dignitates & libertates ipſius, necnon antiquas & rationabiles conſuetudines auctoritate apoſtolica roboramus, & tam tibi quam eidem Eccleſie firma & illibata manere ſancimus. Cimiteria quoque earumque beneficia nullus hereditario jure poſſideat. Quod ſi quis hoc facere contenderit, cenſura canonica compeſcatur. Prohibemus autem ne Presbyteri Capellani Eccleſiarum ad jus Eccleſie tuæ pertinentium poſſeſſiones earum abſque aſſenſu tuo, ſalvis tamen canonicis inſtitutionibus, diſtrahere, vendere, vel obligare, ſeu alio quolibet modo alienare præſumant. Quod ſi factum fuerit, irritum habeatur. Prohibemus inſuper ne interdictos vel excommunicatos tuos ad officium vel communionem eccleſiaſticam ſine conſcientia & conſenſu tuo quiſquam admittat, aut contra ſententiam tuam canonicè promulgatam aliquis venire præſumat, niſi fortè periculum mortis imminet, aut dum præſentiam tuam habere nequiverit, per alium ſecundum formam Eccleſie ſatiſfactione præmiſſa oporteat ligatum abſolvi. Porro dominicæ crucis vexillum per tuam dioceſim & epiſcopatus tibi ſubditos ante te deferendi fraternitati tuæ licentiam impertimur. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præſatum Theſſalonicenſem Eccleſiam temerè perturbare &c. *uſque* uſibus omnimodis profutura, ſalva ſedis apoſtolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum &c. *uſque* diſtrictæ ultioni ſubjaceat. Cunctis autem eidem loco &c. *uſque* præmia æternæ pacis inveniunt. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis ſanctæ Mariæ in Coſmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij v. i. Idus Aprilis, Indictione xv. incarnationis dominicæ anno MCCXII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno decimo quinto.

*EPISCOPO HAVELBERGENSI,
& de Sichem & de Lapide ſancti Michæ-
lis Ciſſercentis ordinis Abbatibus Alber-
ſtatenſis dioceſis.*

Veniens ad præſentiam noſtram dilectus filius W. imperialis aulae Protonotarius ſua nobis inſinuatione monſtravit quòd cum amuli ſui, occasione accepta ex eo quod idem ex negligentia potiùs quam malitia in cerei benedictione commiſit, multis ſuggeſtis nequiter contra eum, ad venerabilem fratrem noſtrum Brandeburgenſem Episcopum & dilectos filios Præpoſitum de Mildens & H. Canonicum ſancti Petri Magdeburgenſis noſtras litteras impetraſſent, iidem ſancti Nicolai Magdeburgenſis ipſum deſtituere præbenda, & per unius momenti ſpatium ipſi reſcripti apoſtolici copiam denegantes, poſtquam fuerunt officio ſuo functi, cuidam ipſam assignando præbendam, iterum aliquot diebus elapſis eandem cuidam alij contulerunt in ejus præjudicium & gravamen. Quocirca diſcretioni veſtræ per apoſtolica ſcripta mandamus quatinus ſi eum invenitis præſata præbenda præter formam mandati apoſtolici deſtitutum vel aliàs contra juſtitiam ſpoliatum, ipſum ſublato appellationis obſtaculo reſtitui faciatis; contradictores, ſi qui fuerint, per cenſuram eccleſiaſticam compeſcentes, de prædicta negligentia vel contemptu poenam ei debitam inſigendo. Nos enim ipſum fecimus ad cautelam à vinculo excommunicationis abſolvi, & ad vos remittimus abſolutum; præſertim cum, ſicut idem aſſeruit, præſati judices excommunicatum denuntiarint eundem poſtquam per venerabilem fratrem noſtrum Magdeburgenſem Archiepiſcopum apoſtolicæ ſedis Legatum fuit juxta formam Eccleſie ab eodem vinculo abſolutus. Teſtes autem &c. *uſque* per cenſuram eandem appellatione ceſſante cogatis veritati teſtimonium perhibere. Quod ſi non omnes &c. tu ea, frater Epicope, cum eorum altero ea &c. Datum Laterani v. i. Idus Aprilis, pontificatus noſtri anno decimo quinto.

*Epif. 19.
De reſtitutio-
ne præbendæ.*

*MAGYNTINENSI ET
Magdeburgenſi Archiepiſcopis apoſtolicæ
ſedis Legatis.*

VT inter devotos & indevotos, obediens & inobediens diſcretio habeatur, oportet quòd agatur ſeverè cum illis, & adhibeatur benignitas circa iſtos. Cum igitur quidam in imperiali aula offi-

*Epif. 26.
De conſervan-
dis beneficiis
eorum qui ab
Ottone reco-
dunt.*